

RESSENYA

La regulació de les TIC en la nova Llei General Tributària

Ana M. Delgado García

Resum

Anàlisi de les principals novetats de la nova Llei General Tributària, especialment pel que fa a la utilització de les TIC.

Paraules clau

tecnologies de la informació, procediments tributaris, obligats tributaris

Tema

Fiscalitat i tecnologies de la informació i la comunicació

La Llei General Tributària, com a marc general del sistema tributari espanyol, regula els seus principis bàsics, i també les relacions entre l'Administració i els obligats tributaris. És per això que l'aprovació d'una nova Llei General Tributària (Llei 58/2003, de 17 de desembre), que ha entrat en vigor l'1 de juliol de 2004, representa una de les principals fites en l'àmbit tributari dels últims anys.

Aquesta nova llei, que fa un esforç codificador i sistemàtic, substitueix una norma, que, malgrat tenir el mèrit d'haver estat vigent durant quaranta anys, té un caràcter preconstitucional; i les reformes parcials de què ha estat objecte han estat insuficients per a adaptar-la a la Constitució i al sistema tributari actual.

Abstract

Analysis of the most notable additions to the new General Taxation Law, especially those relating to the use of ICTs.

Keywords

information technologies, tax procedures, liable taxpayers

Topic

Taxation and Information and Communication Technologies

Segons la seva exposició de motius, amb aquesta llei es pretén «reforzar las garantías de los contribuyentes y la seguridad jurídica, impulsar la unificación de criterios en la actuación administrativa, posibilitar la utilización de las nuevas tecnologías y modernizar los procedimientos tributarios, establecer mecanismos que refuercen la lucha contra el fraude, el control tributario y el cobro de las deudas tributarias y disminuir los niveles actuales de litigiosidad en materia tributaria».

Per a donar compliment a aquests objectius, es pot destacar la regulació, per primera vegada, de l'ús de les tecnologies de la informació. En efecte, d'acord amb l'article 96 LGT, l'Administració Tributària promourà la

utilització de les tecnologies de la informació per al desenvolupament de la seva activitat i l'exercici de les seves competències. A més, es possibilita la relació telemàtica entre l'Administració i els obligats tributaris per a exercir els seus drets i complir les seves obligacions, quan sigui compatible amb els mitjans tècnics de què disposi l'Administració, i es reconeix la validesa jurídica del document electrònic en l'àmbit tributari.

D'altra banda, en relació amb el punt anterior, s'han d'assenyalar les significatives i nombroses modificacions produïdes en els procediments tributaris. Així, regula detalladament aquesta matèria, en dedicar-hi la majoria dels seus preceptes (art. 83 a 249), alhora que ha legalitzat qüestions recollides anteriorment a escala reglamentària, per la qual cosa resulta, en ocasions, una mica reiterativa.

A més, ha canviat la terminologia en aquest àmbit, ja que el procediment de gestió passa a denominar-se *aplicació dels tributs*, i el procediment de liquidació es converteix en el procediment de gestió. Però no només ha variat la terminologia, sinó també la sistemàtica: en efecte, d'una banda, en dedicar un parell de capítols a principis i normes comunes, en els quals s'atribueix caràcter vinculant a les respostes a les consultes tributàries escrites (art. 89); i, d'una altra, en alterar l'ordre de regulació dels procediments que integren l'aplicació dels tributs. Pel que fa a l'alteració de l'ordre, mentre que l'anterior LGT regulava la recaptació abans que la inspecció, la nova inverteix l'ordre i situa la inspecció darrere de la gestió per la relació que guarden l'una i l'altra quant a les funcions que se'ls atribueix.

En matèria de gestió, es dota de més potestats de control aquests òrgans, en desdoblant-se la comprovació abreujada en la verificació de dades (art. 131 a 133) i en la comprovació limitada (art. 136 a 140). En aquesta última, que es troba a mig camí entre la comprovació desenvolupada per

la gestió i la inspecció, els mitjans que es poden utilitzar són més amplis que en la verificació de dades i la liquidació provisional resultant només es podrà rectificar si es descobreixen nous fets o circumstàncies en el si d'un procediment diferent.

Respecte al procediment inspector, es permet signar actes amb acord (art. 155), que són el resultat d'una negociació sobre determinats aspectes i que signifiquen tant la reducció del 50% de l'import de les sancions que s'imposin com la conformitat de l'obligat tributari.

D'altra banda, el règim sancionador ha estat objecte d'una profunda modificació, adoptant una nova sistemàtica que regula conjuntament els tipus infractors i la seva corresponent sanció, que poden ser qualificats com a lleus, greus i molt greus (art. 191 a 206). El grau de la infracció (lleu, greu o molt greu) no depèn de l'existència de perjudici econòmic per a la Hisenda pública, sinó de la quantia defraudada (o base de la sanció), de l'existència d'ocultació i de la utilització de mitjans fraudulents. Els tipus infractors són, bàsicament, els ja existents fins ara, encara que se'n creï algun de nou com la sol·licitud indeguda de devolucions (art. 194). I s'introdueix un nou règim de reducció de l'import de les sancions, que incorpora a la tradicional reducció per signar en conformitat una acta de la inspecció (del 30%), la reducció per subscriure una acta amb acord (del 50%) i la reducció per pagament en període voluntari del 25% (art. 188).

I, finalment, respecte a la revisió d'actes de naturalesa tributària, es regula la revocació per part de l'Administració (art. 219) i s'amplia en 15 dies el termini per a la interposició de recursos i reclamacions (art. 223 i 235). Així mateix, es pot destacar la creació d'òrgans unipersonals economicoadministratius per a supòsits de petita quantia o escassa complexitat (art. 245 a 248).

Citació recomanada

DELGADO, Ana M. (2005). «La regulació de les TIC en la nova Llei General Tributària». *IDP. Revista d'Internet, Dret i Política* [ressenya en línia]. Núm. 1. UOC. [Data de consulta: dd/mm/aa].
<http://www.uoc.edu/idp/1/dt/cat/delgado02.pdf>
ISSN 1699-8154

Ana M. Delgado García

Llicenciada en Dret (Universitat de Barcelona, 1992). Doctora en Dret (Universitat de Barcelona, 1997). Professora de Dret Financer i Tributari de la UOC.